

Szélmalomharc

VISSZHANG - LXVI. évfolyam, 3. szám, 2022. január 21.

Elérkezett az utolsó utáni alkalom parlamenti ellenzéki pártjaink számára, hogy feledtessék tizenkét ellenzékben töltött év elkövetett hibáit. De a kísérlet el fog maradni. (Sajnálatos módon az elmaradás oka kevésbé elvi, sokkal inkább gyakorlati; Brechtől tudjuk: „Előbb a has jön, aztán a morál!”)

Az első alkalom arra, hogy a magyar ellenzéki pártok bizonyítsák a köztársasághoz és az Európa Unióhoz való hűségüket 2011-ben kínálkozott: amikor a Fidesz elfogadta Szájer József vasúton kőbe vésett, silány Alaptörvényét – mindenfajta egyeztetés nélkül. Akkor azonnal el kellett volna hagyniuk a parlamentet. Ez nem történt meg, sőt rendszeresen fölesküdték a nemzeti hazugságra. Hogy ez nemcsak szerintem volt végzetes hiba, azt bizonyítva látom Róna Péter múlt heti írásából (*Civilizáció és nemzetállam*, *ÉS*, 2022/2., jan. 14.). Attól kezdve nálam hitelét veszítette a parlamenti ellenzék. Az első alkalmat még további száz eset követte, amiből egy is bőven elég lett volna ahhoz, hogy Orbán uralmát *szövetségeseink* – az USA és az Európai Unió – egyértelműen illegitimnek tarthassák. Egyetlen alkalommal sem éltek a lehetőséggel. Csak szájkarate ment, és a szégyellni való kollaboráció.

Az utolsó utáni alkalom az új „köztársasági” elnök megválasztása lesz. „Törvényesen” fogják megválasztani, az ellenzék ellenszavazataival. Ezzel bebetonozzák a Szájer-alkotmányt, és vele az egész alávaló keleti típusú autokrata rendszert. Ettől kezdve – az egyébként is siralmasan nevetséges, egy idióta népszavazással egybekötött – képviselő-választás értelmetlen bábjátékká silányul. Mi, akik majd elme gyünk MZP kedvéért szavazni, tudni fogjuk, hogy a szélmalmost ostromoljuk.